

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.49.2023.JG

Warszawa, 5 kwietnia 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/15/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: śpiworek do spania z bawełny grey animals, SKU: SK-75-GA-B, kod EAN: 5904119991813, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, polegających na ryzyku uduszenia się i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4 622,59 zł (słownie: cztery tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote 59/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu: śpiworek do spania z bawełny grey animals, SKU: SK-75-GA-B, kod EAN: 5904119991813, przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii

Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach.

Uzasadnienie

Pismem z 10 sierpnia 2023 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) protokoły wraz z aktami kontroli nr: NB.8361.66.2023 i NB.8361.103.2023 dotyczące śpiworka do spania z bawełny grey animals, SKU: SK-75-GA-B, kod EAN: 5904119991813 (dalej jako: „śpiworek”, „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie.

Kwestionowany produkt to śpiworek do spania z tkaniny bawełnianej w kolorze biało-szarym o wymiarach 45 cm x 75 cm. Śpiworek przy otworze na głowę posiada metalowe zatrzaski (po jednym na stronę). Dół śpiworka zapinany jest na zamek z ząbkami z tworzywa sztucznego i metalowym uchwytem (z możliwością całkowitego otwarcia z jednej strony). Uchwyt zamka, po całkowitym zasunięciu, zabezpieczony jest dodatkowo fragmentem tkaniny przypinanym za pomocą metalowego zatrzasku. Wnętrze śpiworka jest białe, natomiast na zewnętrznej części znajdują się szare rysunki z motywem leśnym na białym tle. Na metce przymocowanej do śpiworka podano informacje: *Pepi, MADE IN POLAND, 100% Cotton* oraz piktogramy dotyczące czyszczenia i konserwacji. Na przywieszce przypiętej do produktu podano informacje: *Dziękujemy za zaufanie i wybór, Pepi, MADE IN POLAND, www.pepi.com.pl*.

W trakcie kontroli nr NB.8361.66.2023 inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny oznakowania śpiworka na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 16781:2018-10 *Tekstylne artykuły dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworów dziecięcych do użytku w łóżeczku* (dalej jako: „norma”) w tym zakresie. W wyniku tej oceny stwierdzili, że ani na produkcie ani na jego opakowaniu nie umieszczono nazwy i adresu producenta oraz danych identyfikujących produkt. Ponadto do śpiworka nie dołączono wymaganych informacji i ostrzeżeń, a mianowicie:

- informacji dotyczącej wzrostu dziecka i, opcjonalnie, jego wieku oraz ostrzeżenia o treści: „OSTRZEŻENIE! Trzymać z daleka od ognia” (pkt 5.2 normy);
- instrukcji użytkowania wymaganej postanowieniami (pkt 5.4 normy);
- ostrzeżenia na opakowaniu o treści: „OSTRZEŻENIE! Trzymać opakowanie z tworzywa sztucznego z daleka od dziecka, aby uniknąć uduszenia” (pkt 5.5 normy).

Następnie próbka produktu została przekazana do Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Badawczego ITG KOMAG w Gliwicach celem sprawdzenia w zakresie wybranych cech mechanicznych określonych w normie. Badania wykazały, że śpiworek nie spełnia wymagań pkt. 4.1.2.1 normy i pkt. D.1 załącznika D normy (sprawozdanie z badań nr 227.2/DLS/2023 z 11 lipca 2023 r.), ponieważ:

- obwód otworu na szyję wynosi (370 ± 10) mm i nie mieści się w przedziale od 280 mm do 320 mm (wzrost dziecka od 50 do 65) – pkt 4.1.2.1 normy;
- margines szwu wzdłuż otworu na szyję i ręce jest mniejszy niż 5 mm – pkt 4.1.6 w zakresie ppkt. 4.1.6.2 normy;
- długość obciętej nici przy zakończeniu zamka (strona wewnętrzna) wynosi 30 ± 1 mm i jest większa niż 20 mm; pkt 4.1.6 w zakresie ppkt. 4.1.6.4 normy;
- etykieta (metka) z tkaniny wszyta od wierzchniej strony śpiworka posiada postać pętli – pkt 4.1. w zakresie ppkt. 4.1.7.1 normy;
- podczas badania uchwytu suwaka możliwe jest wstawienie próbnika o średnicy 5 mm, a niemożliwe jest wstawienie próbnika o średnicy 12 mm w całkowicie ograniczony otwór – pkt 4.2.1.1 normy;
- podczas próby rozciągania oddzieliły się elementy metalowe zatrzasków – pkt 4.2.1.1 w zakresie pkt. 4.2.3.2.1 normy.

W związku z tym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 18 października 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i obowiązku

poniesienia kosztów badań laboratoryjnych produktu. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o potwierdzenie jej roli w obrocie kwestionowanym śpiworkiem oraz o wskazanie średniej ceny sprzedaży oraz przekazanie informacji o otrzymanych skargach lub reklamacjach konsumenckich.

Pismem z 27 listopada 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że jest wytwórcą śpiworka. Poinformowała również, że nie posiada dystrybutorów. Wskazała, że konsumenci nie zgłaszali żadnych skarg ani reklamacji, a średnia cena sprzedaży wyniosła 56,10 zł.

Postanowieniem z 19 grudnia 2023 r. (data odbioru przez stronę postępowania: 27 grudnia 2023 r.), wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 40 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany śpiworek i przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. Z uwagi na udostępnianie produktu tylko klientom indywidualnym za pośrednictwem strony internetowej, organ zobowiązał stronę postępowania do zamieszczenia ogłoszenia na jej stronie internetowej, a w przypadku dysponowania danymi kontaktowymi klientów, którzy zakupili produkt – do ich bezpośredniego powiadomienia. Prezes UOKiK wskazał również, że w przypadku produktów zwróconych przez konsumentów, strona powinna przekazać dowody ich poprawienia lub zniszczenia (np. opinii rzeczoznawcy, która potwierdzi usunięcie nieprawidłowości, protokołu zniszczenia, faktury za usługę utylizacji). Ponadto organ nadzoru zobowiązał stronę postępowania do przekazania oświadczenia, że w przyszłości nie będzie wprowadzała na rynek produktu będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Wobec nieprzekazania dowodów wykonania postanowienia, pismem z 22 lutego 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, a także zgłoszonych żądań.

Pismem z 4 marca 2024 r. strona postępowania poinformowała o zamieszczeniu na swojej stronie internetowej ostrzeżenia dla konsumentów, co potwierdziła dowodem w postaci wydruku z zamieszczonym komunikatem. Dodatkowo przekazała dowody powiadomienia 11 klientów, do których posiadała adresy mailowe. Strona postępowania przekazała również wzór metki uzupełnionej o brakujące informacje i ostrzeżenia. Ponadto przekazała oświadczenie, że w przyszłości nie będzie wprowadzać kwestionowanego produktu na rynek.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie wprowadził śpiworek będący przedmiotem postępowania na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Zarówno na metce, jak i na przywieszce przypiętej do produktu, podano informację *MADE IN POLAND* oraz wskazano stronę internetową www.pepi.com.pl. Ponadto w piśmie z 27 listopada 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że jest wytwórcą śpiworka.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich, innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego

bezpieczeństwa produktów. Norma PN-EN 16781:2018-10 *Tekstylne artykuły dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworów dziecięcych do użytku w łóżeczku* stanowi wyżej opisany rodzaj normy, dlatego ocena bezpieczeństwa produktu została przeprowadzona z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka stanowiły ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej, poczynione zarówno na podstawie oceny organoleptycznej, jak również na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych tego produktu. Na podstawie badań organoleptycznych ustalono, że produkt nie posiada nazwy i adresu producenta oraz niektórych ostrzeżeń, które pozwolą konsumentom na jego pełne i bezpieczne użytkowanie. Z kolei przeprowadzone badania laboratoryjne śpiworka wykazały niespełnienie wymagań dotyczących obwodu otworów na szyję w śpiworkach przeznaczonych dla dzieci od narodzin do 24 miesięcy, co stwarza ryzyko uduszenia się.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że produkt stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia małych dzieci, z uwagi na możliwość uduszenia się dziecka, a ryzyko związane z jego używaniem jest poważne. Ponadto konsumentami narażonymi na to ryzyko są małe dzieci, stanowiące kategorię szczególnie chronioną na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Mając na uwadze te ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie jest bezpieczny i może stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia małych konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa śpiworka i podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez produkt zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania jest wytwórcą śpiworka, który następnie sprzedawała klientom indywidualnym. Średnia cena sprzedaży wynosiła 56,10 zł. W okresie od lipca 2021 r. do marca 2023 r. strona postępowania wprowadziła łącznie 57 sztuk produktu (56 sztuk na terenie Polski oraz 1 sztukę na terenie Węgier). W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania, po otrzymaniu informacji z kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej, opracowała instrukcję użytkowania oraz nową metkę. Strona postępowania oświadczyła również, że po zapoznaniu się z wynikami badań laboratoryjnych śpiworka

wprowadziła do projektu śpiworka zmiany dostosowujące jego konstrukcję do wymagań bezpieczeństwa oraz przeszkoliła personel w zakresie prawidłowego szycia (ucinania nici, wykonywania ściągów, zmiany suwaka). Ponadto zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat dla konsumentów, informujący o zagrożeniu oraz możliwości zwrotu produktu (powiadomiła również klientów, do których posiadała adresy mailowe). Strona postępowania poprawiła też metki dołączane do śpiworka, umieszczając na nich niezbędne ostrzeżenia oraz brakujące informacje, a także oświadczyła, że w przyszłości nie będzie prowadzić na rynek produktu będącego przedmiotem postępowania.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez śpiworek, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ww. ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek

administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, że przez 3 lata strona postępowania wprowadziła na rynek 57 egzemplarzy śpiworka, sprzedając pojedyncze produkty klientom indywidualnym i nie prowadziła sprzedaży za pośrednictwem dystrybutorów. Jak strona postępowania oświadczyła, po zapoznaniu się z wynikami badań laboratoryjnych śpiworka, wprowadziła zmiany dostosowujące konstrukcję produktu do wymagań bezpieczeństwa oraz przeszkoliła personel, aby zwracał większą uwagę na staranność wykonywanych produktów. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że nie będzie wprowadzała więcej na rynek przedmiotowych śpiworków. Wskazać także należy, że do organu nadzoru nie dotarły sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności okoliczność, że do konsumentów trafiły tylko 57 egzemplarze produktu, Prezes UOKiK uznał, że waga naruszenia prawa w tym przypadku była znikoma. Ponadto strona podjęła działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt oraz powiadomiła klientów o zagrożeniu i możliwości zwrotu produktu. Powyższe pozwala przyjąć, że strona zaprzestała naruszania prawa, a zatem obie przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wymienione w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zostały spełnione.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może, w drodze decyzji administracyjnej, zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów, środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów tej ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. W związku z tym, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4 622,59 zł (słownie: cztery tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote 59/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr 00848/DP/2023 z 25 lipca 2023 r., sporządzonej przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, 2760) przedsiębiorca DOMY AM7 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 Kodeksu postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt. 3 sentencji decyzji.

- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z ww. uprawnień i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 5) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 6) Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 7) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 8) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/